

[Udenrigsministeren]

nære budget. I 1990 udgjorde den danske andel heraf ca. 220 mio. kr.

Herudover finansieres EF's udviklingsbistand i henhold til Lomékonventionen gennem direkte bidrag fra medlemslandene. I 1990 udgjorde Danmarks bidrag hertil 204 mio. kr.

Danmarks samlede bidrag til EF's udviklingsbistand beløb sig således i 1990 til ca. 424 mio. kr.

Spm. nr. S 130

Til *fiskeriministeren* (1/11 90) af:

Stillinger (SF):

»Vil ministeren på baggrund af besvarelsen af spørgsmål nr. S 743 af 6. april 1989 – hvoraf det fremgik, at ministeren for at forsøge at få gennemført en ordning både i Danmark og i Tyskland, der fastlagde et rimeligt niveau for det stadig mere udbredte tyske lystfiskeri i danske farvande, på ny ville rejse sagen over for sin tyske kollega – oplyse, hvad der er foretaget i ovennævnte sag, og hvad resultatet er blevet?«

Svar (8/11 90):

Fiskeriministeren (Kent Kirk):

Som jeg har oplyst i mit svar på spørgsmål nr. S 390 af 17. januar 1990, blev der i juli 1989 efter aftale mellem min forgænger og hans tyske kollega afholdt et møde med den tyske fiskerikontrol, som efter mødet på ny har indskærpet over for de skibsførere, som sejler med tyske lystfiskere i danske farvande, at de danske regler skal overholdes.

Den danske fiskerikontrol i området har senere oplyst, at der ikke i 1989 eller 1990 har været indgivet klager over, at tyske lystfiskere har beskædiget danske fiskeres garn. Endvidere har fiskerikontrollen oplyst, at man ikke har indtryk af, at det tyske lystfiskeri i farvandene omkring Fyn og Langeland har været stigende i 1989.

Der har på ny i sommeren 1990 været afholdt et møde med den tyske fiskerikontrol om spørgsmålet, og den tyske fiskerikontrol har på ny over for de tyske fartøjsførere, som sejler med lystfiskere i danske farvande, indskærpet, at de danske regler skal overholdes.

Da der er en løbende kontakt mellem den danske og den tyske fiskerikontrol om dette spørgsmål, mener jeg ikke, at der for tiden er behov for at rejse sagen over for den tyske fiskeriminister igen.

Spm. nr. S 132

Til *indenrigsministeren* (2/11 90) af:

Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren hurtigt sætte en undersøgelse i gang vedrørende restancer i daginstitutionerne i landets kommuner, hvoraf det klart fremgår, hvor meget henholdsvis udlændinge på kontanthjælp og danske familier på kontanthjælp skylder i dagstitutionsbetaling?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet på baggrund af, at en udlændinge-/flygtningedaginstitution i Åbenrå Kommune kun har fået betaling for ydelsen fra en forælder, mens resten af udlændingefamilierne står i restance. Spørgeren er af den opfattelse, at der hurtigst muligt må gribes ind, hvis det på landsbasis skulle vise sig, at der er samme store restancer, som tilfældet er i eksemplet fra Åbenrå Kommune.

Da familier, som ikke betaler og er på kontanthjælp, jo i realiteten får en ekstra offentlig økonomisk hjælp ved ikke at betale for daginstitutioner, ønsker spørgeren en klar adskillelse, således at der bliver et bedre grundlag for at vurdere problemet på landsbasis.

Svar (9/11 90):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Det er de enkelte kommuner, der administrerer de kommunale servicetilbud, herunder udbud og betaling for kommunale dagstitutionspladser. Eventuelle restancer på betaling for disse tilbud er derfor et kommunalt anliggende. Restancer for dagstitutionsbetaling vil normalt ikke være opdelt efter, om skyldneren er kontanthjælpsmodtager eller ej, og heller ikke efter skyldnerens statsborgerskab, og det vil derfor være en stor administrativ belastning for kommunerne at foretage en sådan opgørelse. Jeg har derfor ikke planer om at igangsætte en sådan undersøgelse.

Jeg har forelagt spørgsmålet for socialministeren, der har oplyst følgende:

»Først vil jeg gøre opmærksom på, at spørgeren tilsyneladende ikke sigter til alle udlændinge, men bestemte grupper af udlændinge, uden at det nærmere præciseres hvilke. Det giver i sig selv et problem med at gennemføre en sådan undersøgelse.